

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 8352/2021
22.06.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија Звездане Лутовац, председника већа, Драгане Маринковић, Иване Рађеновић, Бранка Станића и Татјане Матковић Стефановић, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., коју заступа пуномоћник Никола Рашић, адвокат из ..., против туженог ЈП „Електропривреда Србије“ Београд, ради утврђења и чинидбе, одлучујући о ревизији тужиље изјављеној против пресуде Вишег суда у Београду Гж 19709/18 од 19.02.2021. године, у седници одржаној 22.06.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиље изјављеној против пресуде Вишег суда у Београду Гж 19709/18 од 19.02.2021. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиље изјављена против пресуде Вишег суда у Београду Гж 19709/18 од 19.02.2021. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П 3653/18 од 18.09.2018. године, ставом првим изреке одбијен је тужбени захтев тужиље којим је тражено да се утврди да је тужени незаконито укњижио уплату тужиље у висини 160.000,00 динара, тако што је исту укњижио за застарело потраживање. Ставом другим изреке одбијен је тужбени захтев којим је тражено да се обавезе тужени да уплату тужиље од 160.000,00 динара раскњижи и исту укњижи на име дуга по рачуну од септембра 2017. године, као и да све уплате тужиље књижи на текући дуг, као и да се обавезе тужени да тужиљи накнади трошкове парничног поступка. Ставом трећим изреке одбијен је предлог тужиље за одређивање привремене мере ближе означен у том ставу изреке. Ставом четвртим изреке одлучено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Пресудом Вишег суда у Београду Гж 19709/18 од 19.02.2021. године, ставом првим изреке одбијена је као неоснована жалба тужиље и потврђена првостепена пресуда. Ставом другим изреке одбијен је захтев тужиље за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужиља је благовремено изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права са предлогом да се о ревизији одлучује као о изузетно дозвољеној због разматрања правних питања од општег интереса и ради уједначавања судске праксе.

Према члану 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11...87/18), ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побити ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности ревизије из става првог овог члана одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија (став 2.).

По оцени Врховног касационог суда услови за примену института изузетно дозвољене ревизије из члана 404. став 1. ЗПП („Службени гласник РС“ бр 72/11 ... 55/14) у конкретном случају нису испуњени. Разлози на којима су засноване одлуке нижестепених судова у складу су са постојећом судском праксом у тумачењу и примени материјалног права, а питање урачунавања испуњења (члан 312. Закона о облигационим односима) зависи од утврђеног чињеничног стања, које се не може оспоравати у поступку по ревизији на основу члана 407. став 2. ЗПП. Тужила у ревизији није пружила доказ о постојању различитих одлука у истој чињеничној и правној ситуацији, као у конкретном случају и супротном пресуђењу судова, па није испуњен законски услов који се односи на потребу уједначавања судске праксе. Следом наведеног у конкретном случају не постоји потреба ни за разматрањем правних питања од општег интереса или правних питања у интересу равноправности грађана, нити новог тумачења права.

На основу члана 404. став 2. ЗПП Врховни касациони суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП Врховни касациони суд је утврдио да изјављена ревизија није дозвољена.

Према члану 448. став 1. ЗПП споровима мале вредности сматрају се спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, а по ставу 4. као спорови мале вредности сматрају се и спорови у којима предмет тужбеног захтева није новчани износ, а вредност предмета спора коју је тужилац у тужби навео не прелази износ из става 1. овог члана (члан 33. став 2.). Против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена према члану 479. став 6. ЗПП.

Тужба у овој парници поднета је 08.03.2018. године, а као вредност предмета спора означен је износ од 160.000,00 динара.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о имовинско-правном спору у коме означена вредност предмета спора у тужби не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то значи да се ради о спору мале вредности, па ревизија тужиље није дозвољена применом члана 479. став 6. ЗПП.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Звездана Лутовац, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић